

मुग्धबोधमतम् ॥ (यथा, श्रीमद्भागवते ॥ ५ ॥ १३ ॥

“पदे पदेऽन्तरवर्तिनार्हितः

कौदालिकः कृष्यति वै जनाय” ॥)

कौडविकं, चि, (कुडवस्य वापः ॥ “तस्य वापः” ॥ ५ ॥

१ ॥ ४५ ॥ इति ठक् ॥) कुडवपरिमितवीजवपन-

योग्यत्वेनम् ॥ इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

कौणपः, पुं, (कुणपस्त्रिधातुकं शरीरं श्रवो वा तं

भक्षयितुं शीलमस्य ॥ इत्यण् ॥) राजसः ॥ इत्य-

मरः ॥ १ ॥ १ ॥ ६२ ॥ (यथा, महाभारते ॥ १ ॥

१७१ ॥ १४ ॥

“न कौणपाः शृङ्गिणो वा न च देवास्त्रनखजः” ॥

वासुकिवंशोद्भवः सर्पविशेषः ॥ यथा, महाभा-

रते ॥ १ ॥ ५७ ॥ ५ ॥

“पिच्छलः कौणपस्रजः कालवेगः प्रकालनः ॥

हिरण्यबाहुः शरणाः कक्षकः कालदण्डकः ॥

एते वासुकिजा नागाः प्रविष्टा ह्यवाहने” ॥)

कौणपदन्तः, पुं, (कौणपस्य दन्ता इह दन्ता अस्य ॥)

भीष्मः ॥ इति चिकाण्डशेषः ॥

कौण्डिन्यः, पुं, (कुण्डिनस्य खनामस्यातमुनिविशेषस्य

गोत्रापत्यं इति ॥ गर्गादित्वात् यञ् ॥) कुण्डिन-

मुनिपुत्रः ॥ तत्पर्यायः ॥ विष्णुगुप्तः २ ॥ इति

चिकाण्डशेषः ॥

कौतुकं, स्त्री, (कुतुक + प्रचादित्वात् स्वार्थे अण् ॥

कुतुकस्य भावः इति युवादित्वात् अण् वा ॥)

कुतूहलम् ॥ इत्यमरः ॥ १ ॥ ७ ॥ ३१ ॥ (यथा,

राजतरङ्गिणी ॥ ५ ॥ ३६४ ॥

“चक्रतुः कौतुकोद्भवां सभां चित्रार्पितामिव ॥

अभिलाषः ॥ यथा, कथासरित्सागरे ॥

“पश्यन्त्यान्तं नृपं तस्या लज्जाकौतुकयोर्दृष्टिः ॥

अभूदन्वोन्वयसर्गो रचयन्त्यां गतागतम्” ॥)

उत्सवः ॥ यथा, भागवते ॥ ४ ॥ ३ ॥ १२ ॥

“कथं सुतायाः पिढगेहकौतुकं

निश्चय देहः सुरधर्मः ॥ नेज्जते” ॥)

नन्मै ॥ हर्षः ॥ (यथा, भागवते ॥ १ ॥ १७ ॥ २५ ॥

“इयञ्च भूर्भगवता न्यासितोऽम्भरा सती ॥

श्रीमद्भिस्तपदन्त्यसैः सर्वतः द्यौत्कौतुका” ॥)

परस्परयातमङ्गलम् ॥ विवाहसूचम् ॥ (यथा,

कुमारे ॥ ७ ॥ २ ॥

“वैवाहिकैः कौतुकसंविधानै-

र्यहे महे व्यग्रपुरन्धीवर्गम्” ॥)

गीतादिभोगः ॥ इति मेदिनी ॥ गीतादिः ॥ भोग-

कालः ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कौतूहलं, स्त्री, (कुतूहलस्य भावः कर्म्म वा युवादित्-

त्वात् अण् ॥ यद्वा, कुतूहलमेव इति प्रजायण् ॥)

कुतूहलम् ॥ अपूर्णवस्तुदृष्टाद्यतिशयः ॥ इत्य-

मरः ॥ १ ॥ ८ ॥ ३१ ॥ (यथा, मार्कण्डेये ॥ ८ ॥ १ ॥

“भवद्भिरिदमाख्यातं यथाप्रश्नमुत्क्रमात् ॥

महत् कौतूहलं मेऽस्ति हरिश्चन्द्रकथां प्रति” ॥)

कौदालीकः, पुं, (कुं भूमिं दारयतीति ॥ कुदारः ॥

तेन आचरतीति ईकन् रजयो रैव्यात् रस्य अत्वम् ॥)

कुदालीकः ततः स्वार्थे अण् ॥) वगंसङ्गरजाति-

विशेषः ॥ स तु रजक्यां तीवराज्जातः ॥

इति ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥

कौद्रविकं, स्त्री, (कौद्रवं तत् निमित्तमस्य इति

ठक् ॥) सौवर्चलवणम् ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

कौद्रवीणं, चि, (कुत्सितं यथा तथा ऋवति इति ॥

एधोदरात् सिद्धे कौद्रवं कुत्सितधान्यभेदः तस्य

भवनं उत्पत्तिस्थानं ॥ “धान्यानां भवने ऋते खल्” ॥

५ ॥ २ ॥ इति खल् ॥) कौद्रवधान्योद्भवयोग्यत्वेनम् ॥

इत्यमरः ॥ २ ॥ ६ ॥ ८ ॥ कौदोर स्तेव इति भाषा ॥

कौन्तिकः, पुं, (कुन्तास्त्रेण प्राप्तेन युध्यते ॥ कुन्तः

प्रासः प्रहरणमस्येति वा ॥ ठक् ॥) प्रासिकः ॥

प्रासास्त्रधारी योद्धा ॥ इत्यमरः ॥ २ ॥ ८ ॥ ७० ॥

कौन्ती, स्त्री, (कुन्तिषु देशविशेषेषु भवा ॥ “तत्रभवः” ॥

४ ॥ ३ ॥ ५३ ॥ इति ऋण् ॥ ततो डीप् ॥) रेणुका-

नामगन्धद्रव्यम् ॥ इत्यमरः ॥ २ ॥ ४ ॥ १२० ॥

(अस्याः पर्यायाः यथा, —

“रेणुका राजपुत्री च नन्दिनी कपिला दिवा ॥

भस्मगन्धा प्रागुपुत्ती स्मृता कौन्ती हरेणुका” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमभागे ॥

पर्यायान्तरञ्च यथा, —

“हरेणु रेणुका कौन्ती ब्राह्मणी हेमगन्धिनी” ॥

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥ गुणाद्यास्या रेणुका-

शब्दे बोद्धव्याः ॥)

कौन्तेयः, पुं, (कुन्त्या अपत्यं इति ठक् ॥) कुन्तीपुत्रः ॥

स तु युधिष्ठिरादिः ॥ इति महाभारतम् ॥

(यथा, भगवद्गीतायाम् ॥ २ ॥ ३ ॥

“मा क्लैवं गच्छ कौन्तेय ॥ नैतत्त्वय्युपपद्यते” ॥)

अर्जुनयुद्धः ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

कौपं, स्त्री, (कूपे भवं कूपस्येदं वा इत्यण् ॥) कूपोद-

कम् ॥ अस्य गुणाः यथा, —

“कौपं पयो यदि खादु चिदोषघ्नं हिमं लघु ॥

तत्तुलारं कफवातघ्नं दीपनं पित्तघ्नं परम्” ॥

इति भावप्रकाशः ॥ (सञ्चतोक्ता गुणा यथा, —

“सत्तारं पित्तघ्नं कौपं श्लेष्मघ्नं दीपनं लघु” ॥

कौपसलिलसेवने कालनिर्दोषः ॥ यथा, तत्रैव ॥

“वसन्ते कौपं प्राखवणं वा ग्रीष्मेऽप्येवम्” ॥)

कौपीनं, स्त्री, (कूपपतनमर्हतीति ॥ “प्राचीनकौपीने

अष्टौ काव्ययोः” ॥ ५ ॥ २ ॥ २० ॥ इति साधुः ॥)

पापम् ॥ तत्साधनत्वात् तद्वद्गोप्यत्वात् पुरुषलि-

ङ्गमपि ॥ तत्सम्बन्धात् तदाच्छादनमपि ॥ इति सि-

द्धान्तकौमुदी ॥ अकार्थम् ॥ गृह्यदेशः ॥ इत्यमरः ॥

चौरम् ॥ इति मेदिनी ॥ तसु मेखलावडपरिधेय-

वस्त्रखण्डम् ॥ कपिनी इति भाषा ॥ तत्पर्यायः ॥

कच्छा २ कच्छटिका ३ कच्छा ४ घटी ५ ॥ इति

चिकाण्डशेषः ॥ (यथा, भागवते ॥ ७ ॥ १३ ॥ २ ॥

“विभ्रयाद्यद्यसौ वासः कौपीनाच्छादनं परम्” ॥)

कौपोदकी, स्त्री, (कौमोदकी इति एधोदरादित्वात्

मस्य पत्वम् ॥) कौमोदकी ॥ इति भरतो द्विरूप-

कोवचम् ॥

कौमारं, स्त्री, (कुमारस्य कर्म्म भावो वा ॥ वयोवचन-

त्वादञ् ॥) कुमारावस्था ॥

(“जातः कुं पृथिवीं पदभ्यां भारयेत् तत्कुमारकः ॥

इति प्रमाणातो विद्धि कौमारं प्रागभावाद्भूतम्” ॥

इत्युक्तावधिके “कौमारं पञ्चमावधि” ॥ इत्यन्ते

वयोवस्थामेदे ॥ सा तु जन्मावधिपञ्चमवर्धपर्यन्ता ॥

इत्यर्थः ॥) तन्वमते षोडशवर्धपर्यन्ता ॥ (यथा,

भगवद्गीतायाम् ॥ २ ॥ १३ ॥

“देहिनोऽस्मिन् यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ॥

तथा देहान्तरप्राप्तिर्धर्म्मस्तत्र न मुह्यति” ॥

पुं, कुमारस्य सनत्कुमारस्य इदं अण् स्वरिभेदः ॥

यथा, “कौमार आर्यः प्राजापत्यो मानव इत्यादि

सर्गनामानि” ॥ इति श्रीधरः ॥ तथा च भाग-

वते ॥ १ ॥ ३ ॥ ६ ॥

“स एव प्रथमं देवः कौमारं सर्गमाश्रितः ॥

चचार दुश्चरं ब्रह्मा ब्रह्मचर्यमखण्डितम्” ॥)

तद्वति पुं, स्त्री ॥ इति शब्दमाला ॥ अपूर्णपतिं

कुमारीं पतिरुपपन्नः “कौमारापूर्ववचने ॥ ४ ॥

२ ॥ १३ ॥ इति द्वितीयान्तादुपयमनकर्त्तव्यप्रत्य-

येन साधुः ॥ अपूर्णपतिकुमारीपतिः ॥ इति

सिद्धान्तकौमुदी ॥)

कौमारी, स्त्री, मातृकाविशेषः ॥ सा तु कार्तिकेय-

शक्तिः ॥ इति शब्दमाला ॥ यथा, —

“कौमारी शक्तिहस्ता च भयूरवरवाहना ॥

योद्धुमभययौ दैत्यान्त्रिका गुह्यरूपिणी” ॥

इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्ये ॥ ८१ ॥ १६ ॥

(अपूर्णपतिः कुमारी पतिरुपपन्नः ॥ “कौमारा-

पूर्ववचने” ॥ ४ ॥ २ ॥ १३ ॥ इति स्वार्थे अण्

प्रत्ययेन साधुः ततो डीप् ॥ अपूर्णभार्यकुमारा-

पत्नी ॥ यथा, भट्टौ ॥ ७ ॥ ६० ॥

“उपलब्धामपश्यन्तः कौमारीं पतताम्बर” ॥

पञ्चमवर्धया बालिका ॥ कौमारी अवस्था ॥ यथा,

भागवते ॥ ३ ॥ २ ॥ २८ ॥

“कौमारीं दर्शयंश्चेष्टां प्रेक्षणीयो व्रजौकसाम्” ॥)

वाराहीकन्दः ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

कौमुदः, पुं, (कौ पृथिव्यां मोदन्ते जना यस्मिन् ॥

मुद् + कः ॥ सप्तम्या अलुक् ॥) कार्तिकभासः ॥

इति चिकाण्डशेषः ॥ (यथा, महाभारते ॥

“एतैरन्यैश्च राजेन्द्रैः पुरा मांसं न भक्षितम् ॥

शारदं कौमुदं मांसं ततस्ते खर्गमाप्नुयुः ॥

कौमुदन्तु विशेषेण मुक्तपक्षं नराधिपः ॥

वर्जयेत् सर्वमांसानि धर्म्मो ह्यत्र विधीयते” ॥)

कौमुदिका, स्त्री, (कौमुदी + संज्ञायां कन् ततो

ङ्रस्वः टाप् च ॥) उमासखीविशेषः ॥ इति शब्द-

माला ॥ (स्वार्थे कन् ङ्रस्वः टाप् च ॥ व्योत्खा ॥

चि, चतुरर्थी ॥ कुमुदादित्वात् ठक् ॥) कौमुदिका ॥

कुमुदास्यपर्वतसन्निहृतदेशविशेषः ॥)

कौमुदी, स्त्री, (कुमुदस्य इयं प्रकाशकत्वात् “तस्येदं” ॥

४ ॥ ३ ॥ १२० ॥ इत्यण् ततो डीप् ॥) व्योत्खा ॥

इत्यमरः ॥ १ ॥ ३ ॥ १६ ॥ (यथा, कुमारे ॥ ४ ॥ ३३ ॥

“प्राग्निना सह याति कौमुदी ॥

सह मेघेन तडिष्यतीयते ॥

प्रमदाः पतिवर्गमा इति

प्रतिपन्नं हि विचेतनैरपि” ॥)

उत्सवः ॥ इति धरणी ॥ (यथा, महाभारते ॥ १३

पर्वणि ॥